

Előfizetési árak :

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak :

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér— sékelt díjak egyezség szerint. —

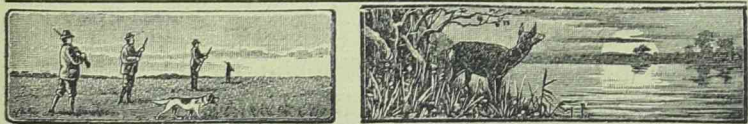
IX. évfolyam.

Szászsebes, 1904. december 25.

13. szám.

Figyelmeztetés!

Lapunk mai számához előnyomott posta-utalványokat csatolunk azoknak a tisztelt olvasóinknak lappéldányaihoz, kiknek előfizetése folyó évi október és november hóban lejárt, vagy pedig december és január hónapokban le fog járni. A régibb hátralékosaink már ismételtén kaptak ilyen előnyomott utalványlapokat s így ezeknek költségkimélés szempontjából most nem küldüük ilyeneket. Felkérjük mindazokat a tisztelt olvasóinkat, kiket ez illet, hogy részint régibb tartozásaikat kiegyenliteni, részint pedig új előfizetéseiket legkésőbb jövő hó közepéig beküldeni sziveskedjenek, hogy a nyomdával és másokkal szemben fennálló kötelezettségeinknek mi is megfelelhessünk.

A szeretet ünnepén.

A keresztény világ ma legnagyobb ünnepe ébredett. Ma ünnepli születését annak, ki nem csak egész életét a gyarló emberiségnek szentelte, hanem annak megváltásáért még ártatlan vérért is zugolódás nélkül ontotta.

Rossz volt a világ; meglazult a nép hite, meg az erkölce. Azok, a kiknek atyai szerep jutott a gondviseléstől a szegény nép fölött, nem atyái, hanem zsarolói, hóhérai lettek embertár-

saiknak. Az emberekből kiveszett lassan az a szent érzelm, mely legalkalmasabb volt köztük az egységet, az összetartást fentartani: kiveszett kebelükből a szeretet érzete. És a nép sülyedő erkölceivel veszni indult s bele is rohan a végpusztulás örvényébe, ha a kegyelmes Isten nem küldi megmentésére a Megváltót.

Igen, ott állt már a nép a végromlás előtt s menthetetlenül elpusztul, ha a kicsiny Betlehem nem adja neki csodaszülöttjét.

Nem gazdag sorban, nem biborban, bársonyban, hanem szegény szülőktől, nyomorúságban született a világ megváltója s megmaradt az ő szegénységében haláláig, melyet azokért szenvedett, a kikért élt. És a szegény, sanyaru sorsban élő próféta legyőzte a gazdag, fényűző álpróféták hamis tanait az ő egyszerű, de szívből jövő s szívreható tanaival.

És mi volt alapja azoknak a tanoknak, a melyek valóságos igézet gyanánt hatottak a nép szívére?

Egy egyszerű, rövid szócska: a szeretet.

„Szeresd felebarátodat, mint önönmagadat!”

Ez volt veleje s ez volt irányítója Jézus összes tanításainak s ezen az alapon alakult meg a keresztény vallás, melynek eszméi köré a nép száz és száz milliója tömörült.

A szeretet tehát minden jónak a kuforrása. Az, a kiben az igaz szeretet honol nem lehet rossz, mert nem férnek meg a gonosz indulatok a szeretet szent érzetével.

A szeretet arra ösztökéli az embert, hogy szeretete tárgyával mindig csak jót tegyen s háritson el tőle minden bajt, így tehát ha szeretünk, az életünk nem egyéb a jó cselekedetek megszakíthatlan láncolatánál.

Kérdés már most, hogy mit szeressünk? Mindent!

A szeretetnek nem szabad válogatnia tárgyait, annak egyaránt ki kell terjednie mindenre, a mi körötte van.

Szeretjük szülőinket, gyermekeinket, barátainkat; szeretjük a földet, a melyen születünk s a melybe egykor nyugodni térünk; szeretjük a pázsitot, az erdőt, gyermeki örömeinknek ezeket a tanuit. Szóval szeretünk, vagy legalább szeretnünk kellene mindent s ha a szeretetnek ilyen tiszta érzete tölti el szívünket, akkor abban felüti tanyáját a boldogság s mi már itt a földön üdvözlünk s nincs okunk félni az elkárhozástól.

De az embernek szüksége is van a szeretet érzetére. E nélkül a szív olyan üres, az élet olyan rideg!

És tudva mindezeket, hideg borzongás fut végig rajtunk, ha elgondoljuk, hogy a szeretet érzete mindjobban ki kezd pusztulni az emberek szívéből.

Az emberek kezdenek nem szeretni!

A szeretet szent és nemes érzete kezd ki-pusztulni az emberek szívéből s abba belopódzik a rút önzés érzete. Kezdünk már nem mást,

hanem csak önmagunkat szeretni s az emberi társadalmat már többé nem a kölcsönös szeretet köteléke tartja együtt, hanem csupán csak az egymásra való ráutaltság.

Nem azért tartunk már barátságot embertársainkkal, mert szeretjük őket, hanem azért, mert az élet bajai között rá vagyunk utalva az ő segítségükre és támogatásukra. Az emberiség összetartó kapcsa immár többé nem a tiszta szeretet, melyet az Üdvözítő prédikált, hanem a rút önzés, mely pedig az ördög fajzatja.

Ez a kapocs pedig nagyon laza s nem alkalmas arra, hogy maradandóan tartsa együtt a népeket.

Nekünk, ha maradandót akarunk alkotni, ha élvezni akarjuk a megelégedés szülte boldogságot, el kell dobnunk magunktól a rút önzést s visszatérnünk ahhoz az önzetlen, minden haszonleséstől ment, igaz, tiszta szeretethez, melyre a mi Urunk és Üdvözítőnk, Jézus tanított s melynek gyönyörű példáját adta akkor, midőn az általa annyira szeretett emberiségért kinos halált szenvedett.

Ha pedig valaki, akkor elsősorban mi, a kik mostohái vagyunk a sorsnak, kik szegény sorsban élünk, mi vagyunk ráutalva arra, hogy önzetlenül, tiszta szívből, igaz lélekkel szeressük egymást, mert a világ úgy sem nyújt nekünk egyéb gyönyörűséget.

Kedves barátaim: erdészeti és vadászati al-tisztek, szeressetek!

Tragédia egy afrikai őserdőben.

Sir Harry Johnston, a híres utazó egyik barátjának, Bazeley őrnagynak borzasztó vadászkalandját teszi közzé. Bazeley és társa, Frank Jordán együtt indultak a Jambogo Rive melletti föld belsejébe:

— Két nap alatt — írja az utazó — körülbelül 30 angol mértföldet gyalogoltunk. Rengeteg tropikus erdőségeken haladtunk keresztül, amelyekben itt-ott bananás tisztások voltak, ahol benszülöttek dolgoztak. A fű óriási, üde, nagy levelű és oly vastag volt, mint a fiatal fatörzsek. A hőség iszonyu volt. A második nap délutánján benszülöttek jöttek szaladva, akik izgatottságuk minden jelével tudtukra adták, hogy egy elefántcsordát láttak. Nemsokára hallottuk, mint tapossák a hatalmas állatok a fűvet, törik a gallyakat.

Egy fára másztam s ekkor megpillantottam egy óriási elefánt széles hátát. Csendesen és vigyázva lopódtunk hozzá. Testének csak körvonalait láthattuk és így nem tudtuk, hogy hova löjjünk, se lágyékát, se fül-gödrét nem láttuk. Már több elefántot ejtettem el és így Jordánt hagytam löni: körülbelül tíz méternyi távolságból lőtt is az állatra. Az elefánt iszonyuan felordított és ide-oda kezdett szaladgálni az örületes fájdalomtól. Kétszer oly közel futott el mellettünk, hogy majdnem letaposott, lassankint csendesebb és csendesebb lett a környék, mire egy magasabb helyre menekültünk, ahol ritkább volt a fű. Szerencsésen egy sziklás fensikra kerültem, ahonnan szabad kilátás kínálkozott. Ekkor megpillantottam az elefántcsordát, amelynek közepén ott hevert a sebesült állat, vér borította és egyik hatalmas agyara is vörös volt. A csorda hirtelen verődött egybe és élénk trombitahangokat hallattak. Jordánt eközben elvesztettem, többször nevén szólítottam, míg végre elhaló hangon kaptam választ. A magas fűvön, amelyet az állatok letapodtak, hevert Jordán kinyújtózva,

Szeressétek egymást, szeressétek hivatástokat, szeressétek mindent, a mi körülöttetek van, mert az igazi szeretet viszontszeretetet szülni s ennek a jótéteményeit élvezni vajmi jól esik!

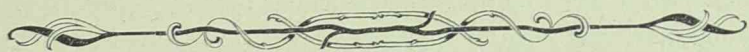
A szeretet ki fog ölni belőletek minden más káros érzületet. Meg fog szünni az egymás ellen való agyarkodás, az egyenetlenkedés, ezek a megrontói az igaz barátságának.

A kölcsönös szeretet egyesít mindnyájatokat s erősekké fog tenni titeket, kik most szétforgácsolva gyöngék vagytok.

Legyen a szeretet az, mely mindnyájunkat egybefűz s ne engedjük marni ezt az összetartó kapcsunkat a rút önzés és az egymás ellen való agyarkodás rozsdájával.

A megtörhetlen egység az, mely nagy tetekre képesít, ez az egység pedig csak akkor és addig erős, a mikor és a meddig a szeretet szálai tartják össze.

Szeressük tehát egymást, hogy már itt, az életben boldogulhassunk!

December a vadászatban.

Elmultak azok a hónapok, a mikor fáradságunk gyümölcsét leszakítottuk. Augusztustól mostanáig gondtalanul vadászgattunk, s ha a mult télen gondját viseltük kedves vadainknak, a szezonban ennek igazán hasznát vehettük. Most, a mikor a tél belépett kellő szigorával, a mikor azok a bizonyos hóvirágok csilingelnek az erdőkben, a mikor az északi vidéken felnőtt gaz szárnyas ragadozók ezer lépésről is meglátják a védtelen

halvány arccal. Elhaló hangon beszélte el, hogy azt gondolta, hogy az állat már kiszenvedett és közelébe férközött, az elefánt azonban váratlanul felugrott és még mielőtt fegyverét használhatta volna, a földre teperte és agyarával hátba döfte, mire eszméletlenül terült el a földön. Nagyon fél, hogy a gerince sulyosan megsérült.

Hirtelen levetköztettem és megvizsgáltam. A legnagyobb iszonyattal láttam, hogy nagy kerek lyuk tátongott a hátában. Gerince törött el és lassankint elvérzett az afrikai őserdő puha fűvén. Semmi frissítőt nem adhattam neki, mivel tanyánk messze volt, legfeljebb egy korty forró vizet nyújthattam volna neki megmelegedett kulacsomból. Azután utasítást adott arra vonatkozólag, hogy mit szóljak rokonainak és barátainak és utolsó akaratát is tudatta velem, de már zavartan. Szemét behunyva még mormogott valamit, aztán elhallgatott. Vége volt.

Hideg kezét szorongattam, mikor hirtelen a körülöttünk levő bokrokban zaj támadt és minden oldalról elefánt-óriások törtek felém. Egy hatalmas him állat körülbelül 50 font sulyu agyarral tört felém. Azt gondoltam, hogy

hasznos vadat, a mikor fehér minden, csak a hasznos vad barnállik már messziről a fehér lepel alól, most kell a vadásznak a szívére hallgatni, most kell óvni a vadat. Mert a jövő évi szezonnak vége, ha ész nélkül pusztítunk magunk is, de megtűrjük azt, hogy a ragadozók kényük-kedvük szerint gazdálkodnak most, a mikor a hasznos vad igazán védtelen. A havasi nyul, a hófajd, a gaz hermelin menyét is a mimikri folytán megvédik magukat, mert a fehér színezetet a fehér hó védelmezi s olyanná változnak, mint az a talaj a melyen élnek. A fogoly mimikrije a szürke szántóföld, a hol-évről-évre bujkál a hantok között. Ha ez a szin hasonlóság nem lenne, talán manapság alig lehetne fogolyvadászatot tartani. A fogolynak ugyanis nemcsak az ember, de a sok szárnyas ragadozó is ellensége, ám megvédi a föld. Ezeket a kedves, szerény madarakat, a gazda gyom- és féregpusztító napszámosait nemcsak a vadásznak, de a gazdának is ápolni, gyámolítani kellene. Most van itt az ideje, hogy egy kis védő rőzse, kukoricaszár, valamint egy kis ocsuval megvédjük őket, hogy a jövő évben a szaporulat a gazdának hasznot, a vadásznak örömet szerezzen. Pusztítsuk a ragadozókat, tápláljuk és adjunk védelmet a hasznos fogjocskáknak, a melyeket a tél fehér köntöse mellett a mimikri nem védi meg, mert ő nekik csak a föld szürke színezete a mimikrijük.

A szörmés duvadat most lehet legsikeresebben pusztítani, s csalétekkel, csapdákkal, valamint leső helyeken lehet őket pusztítani. A ki a mérgezési engedélyt a megye alispáni hivatalától még meg nem kérte, az igyekezzék beszerezni minél rövidebb idő alatt. A kérvény egyszerűen arra hivatkozzék, hogy az elszaporodott duvadak irtása végett az illető vadászterület tulajdonosa kéri a méreggel való pusztítás engedélyét és e célból 50 vagy 30 gramm strichninre engedélyt kér. Ezen utalványra a Diana-gyógyszertár Budapesten feltétlenül friss strichnint

végem van; elsütöttem a puskámat, az egyik lövés a szemét találta, a másik a bal fülébe hatolt, mire a hatalmas állat elterült a földön. Majd négy nőstény elefánt tört reám. Idegeim most felmondták a szolgálatot. Még láttam a két szolgát, akik fegyverünket hozták, mellettem halálfélelmükben reszketni, aztán összerogytam. Mikor magamhoz tértem, minden csendes volt. A nap utolsó vörös sugarait öntötte a letaposott fűre. Nemsokára felkelt a hold és az éj árnyéka borította a földet. Mellettem holtan feküdt az egyik legény. A másik benszülettel hordágyat fontam gallyakból, arra tettük a szegény Jordán hulláját. A két fegyvert vállunkra akasztva ballagtunk lassan a legközelebbi telepre, ahol igen szívesen fogadtak bennünket.

A világ legfiatalabb állatszelistitője.

Joy, a jelenkor leghíresebb állatszelistitőjének, Frank A. Bostock négyesztendő leánykája, már is kész állatszelistitő. Érdekesen írja le egy new-yorki lap munkatársa azt a látogatást amit a kis hösnőnél tett.

szolgált ki, a melyet azután egér, veréb, heringfej, aszalt szilva, dió, valamint kitett lóhúsokba adagolva teszünk ki az ismert ragadozók váltóira; a szárnyas bestiáknak pedig marha- vagy disznóvérbe, hogy azután minél többen pusztuljanak.

A vadásznak első és legfontosabb feladata, hogy hasznos vadját megvédje a ragadozók pusztításától, mert természetes, hogy csak így lehet kitűnő vadállományra szert tenni. Viszont a vadászat is kedves dolog, s most van az ideje a nagyobb lelővéseknek. A lőtt vadat gondozni kell, a nyulakat, ha kereskedőnek szállítjuk, tízé-vel kell rudra fűzni, odakötöztetni. De ez még mind kevés, meg is kell kéfélni őket gyökérkéfével, ellenben lábaikat kihasogatni világért sem szabad. A lövött nyulat szépen ki kell nyújtóztatni, hátsó lábait össze kell zsineggel kötni, annak csüngenie kell, első lábait ki kell huzni, mert tetszetősen kell a vadkereskedőhöz érkeznie. Csak így tudjuk nyulainkat jól értékesíteni.

A fácánokat lehetőleg kukoricával kell tartani, hogy szép hájasak, sárgák és ne kékhúsak legyenek. Lövés után a szárnyakat a melltollak alá kell helyezni, a combokat vissza kell nyomni, a tollakat le kell szépen simítani, kosárba széna közé csomagolni.

A kinek fővad-lövési engedélye van, igyekezzék azt kihasználni. Lehetőleg a silány, rossz agancsu egyedeket pusztítsuk. Ezzel a degenerálódásnak indult magyar fővad-állománynak nagy szolgálatot tesz mindenki. A felesleges teheneket is lehetőleg pusztítsuk.

A vaddisznók görgése is kezdetét vette s most e fekete, kártékony állatokat is sokkal könnyebben lehet fegyver végére kapni, mint máskor.

A vízi szárnyasok nagyobb és inkább folyóvizekre huzódnak meg. Alkalmas helyeken ezekre is lehet vadászni.

A vidrák is folyóvizek mentén tartózkodnak, ezeknek vadászása igen érdekes, azonkívül gereznájuk az utóbbi időben fölötté értékes.

— Az állatok szeretete a vérben van — szolt hozzám apja, aki az állatseregletben fogadott. — A félelmet soha sem ismerte, de én természetesen azért mindig felügyeltem reá. Alig hogy járni kezdett, mindig ott találtam az oroszlán- vagy leopárdkölyök között, amelyeket nagyobb gyermekeim hordtak be a lakásba. Vagy játszott velük, vagy közöttük aludt.

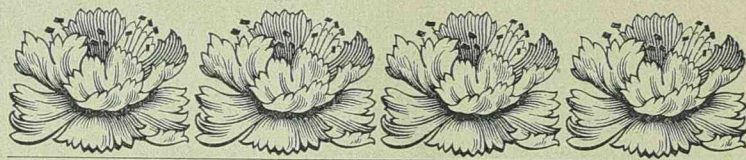
A következő pillanatban előttem termett a szőke-haju, kékszemű, fehér ruhába öltözött kisasszony. Ugy látszott, hogy a hóna alatt karmantyú van, pedig fiatal jaguár volt, amelylyel urnője úgy játszott, mint a többi kislány a babájával.

Joy kívánságára ketrecet hoztak be, amelyben két 6 illetve 9 hónapos oroszlánkölyök volt.

— Az ostoromat, — kiáltott a kis állatszelistítő és belépett a ketrecbe. A nagyobb oroszlán körülbelül akkora volt, mint egy ujfutlandi kutya és már több striket tudott.

— Hogy valaki jó állatszelistítő lehessen, — szolt hozzám mr. Frank C. Bostock, ahhoz kellő tempera-

Az igaz vadász decemberben sokat multhat, de sok tennivalója is van hasznos, kedves vadja érdekében.
(Az „UJSÁG“ UTÁN.)

Vadállományunk védeése.

A vadállománynak, mint hazánk egyik elsőrendű őstermelési ágának ápolása, fejlesztése úgy a kormány-nak, mint a tulajdonosoknak hazafiui kötelessége, mert ez az egyedüli jövedelmi forrás, a mely racionális kezelés mellett, ugyszólván minden befektetés nélkül évről-évre meghozza a biztos kamatot természetes szaporodásával.

Az 1883. évi XX. t. c. véget vetett a vadak féktelen pusztításának és biztosította azoknak szaporodását azáltal, hogy fajfentartásuk ösztönszerű időszakában nyugalmat biztosít azoknak, de nagy hiánya ennek a törvénynek az, hogy nem korlátozta a nem tilalmi időszakban azoknak pusztítását legalább is oly mértékig, hogy a teljes kipusztítás veszedelme elő ne állhasson. Igaz, hogy ez a veszedelem a vadászatok által fenyegető nem volt, mert hát nem minden vadász jó lövő és így bizonyon lehetett számítani arra, hogy annyi vad bizonyára megmenekül, a mennyi a tovább tenyésztésre szükséges.

Ma azonban az élelmes külföld egy más módját találta ki a vadirtásnak, a hálloval való fogás által, a mely főképpen nyulállományunkat végveszedelemmel fenyegeti. Ezzel az eljárással az élelmes német visszaél a mi rövidlátásunkkal, bizva a mi kapzsiságunkban, nagy árakat ígér az elevenen elfogott nyulakért, a melyeket mint elismert kitűnő anyagot, mesés áron ad el a vadban szegény országoknak, Angliának, Franciaország-

mentum és az állatok szeretete szükséges. Ez utóbbit nem lehet senkibe sem belevetni, mert abszurdum, hogy ha valakitől ez az érzelem hiányzik, jó állatszelistítő legyen. Azután az illetőnek nyugodtnak, elszántságnak kell lennie és ugyszólván az állatokkal együtt érezni, hozzájuk folyton beszélni; mert csak így módon ismerik meg hangjáról a szelistítőt.

— Most a farkasokhoz akarok apám! — szolt Joy, aki gyengéden megölelve tartotta még a két oroszlánt.

— Nagyon elégedetlen, ha nem játszik naponta összes kedvenceivel; ez is jelentős kelléke egy jó szelistítőnek — jegyezte meg mr. Bostock. — Én megengedem, hogy Joy hajlamainak éljen, csak arra vigyázok, hogy a veszély, amely környezi, a legkisebbre redukálódjék. Csak ritkán fordul elő, hogy az ilyen kis gyermekeket megharapja vagy megkarmolja az állat. Természetesen Joy kedvencei legtöbbször fiatal állatok, de játszótársai sokkal gyorsabban nőnek, mint ő s egyik-másik négylábu barátja igen hatalmas példány.

Mikor a farkasokkal végzett, Pythont, a tizenkét

nak stb. A vállalkozó fizet nekünk egy darab nyulért 5—10 koronát és eladja 50—60 koronaért helyben, Bécsben. Elképzelhető, hogy milyen nagy haszonnal jár ez, ha figyelembe vesszük, hogy a fogás költségét, a hálónak kivételével, a vadászattulajdonosok viselik, úgy hogy egy nyulra Bécsbe szállítva nem esik a vállalkozó részéről egy korona költség.

De foglalkozzunk csak egy kissé magával a nyulfogással és annak következményeivel.

Szemtanui voltunk olyan nyulfogásnak, a melynél jól begyakorolt és jól fegyelmezett hajtósereg működött kitűnő minőségű hálókkal. Az eredmény az volt, hogy alig menekült el nyul, ugyannyira, hogy ha arra a területre nem importálnak nyulát, hat év alatt sem regresszálódik a nyulállomány, csak a közepes mennyiségig. Ez nem egyéb, mint vadirtás és könnyelmű és meggondolatlan eldobása azon törzsvagyonnak, a mely a világ teremtésétől fogva az emberiség javára szolgál.

Szemtanui voltunk azonban egy olyan nyulfogásnak is, a hol fegyelmezetlen, gyakorlatlan hajtók szerepeltek és botrányosan rossz hálók alkalmaztattak; no már most, hogy ilyen eljárás mellett nem nagy az eredmény, az magától értetődik, kevés nyulért kevés fizetés jár, míg a fogási költség, a sok hajtó, stb. éppen olyan sok, mint ha nagy volna az eredmény.

Földmívelési miniszterünk már a múlt évben felismerte a közgazdasági veszélyt, a melyet a nyulfogás magában rejt és elrendelte annak miniszteri engedéllyel való eszközölhetését, megszabta egyuttal a fogandó nyul mennyiségét, végre hatóságilag ellenőriztette az egész eljárást, mely ezen vadirtó módszert korlátozza.

Mint halljuk, az idén még szigorubb rendelkezések vannak kilátásba helyezve és pedig községi területeken egyáltalán nem, kötött forgalmu birtokokon csak kivételesen engedélyezi a nyulfogást, minden esetben azonban oly mennyiségben, hogy az állomány fenma-

radása veszélyeztetve ne legyen, eziránt a legszigorubb hatósági ellenőrzést fogja elrendelni. Végre egy és ugyanazon helyen két éven egymásután nyulfogást tartani nem lesz szabad. Szóval mindenképpen oda irányul a törekvés, hogy ezen vadászati őstermelésünket veszélyeztető eljárásnak gátat vessen, a mi helyes és méltányos is.

(„M“

Az Évkönyv

megrendelői a legutolsó hétben már csak gyéribben jelentkeztek, minek okát abban keressük, hogy a közelgő ünnepek nagyobb költségei minden más költsékezést háttérbe szorítottak. Egyéb oka nem is lehet a visszamaradásnak, mert hiszen csak lapunk olvasói közül közel félezren, vannak olyanok, kiket nem találunk az Évkönyv megrendelői közt. Most ismét kérjük mindazokat, kik még megrendelésüket nem tették meg, hogy azt lehetőleg még a folyó évben, de mindenesetre legkésőbb a jövő év első napjaiban megtenni sziveskedjenek. Az Évkönyv szétküldése nyilván a jövő hó folyamán fogja kezdetét venni.

Ujabb megrendelőink a következők:

476. Maár Károly, P.-Menyeke.
477. Pultz Simon, Garam-Szöllős.
478. Széll József, Csatár.
479. Faragó Béla, Zala-Egerszeg.
480. Székely Ignác, Miszloka.
481. Pécsi püspöki urad., P.-Nádasd.
482. Juhász József, Silingyia.
483. Lengyel Albert, Alsó-Rákos.
484. Kovács Gyula Persahavas.
485. Ifj. Kárpa István, Szolya.
486. Piller Lajos, Páth-pusztá.

Doc egyszersmind ügyes zsebtolvaj is. Mister Wedon trainer zsebéből észrevétlenül kilopta a sörös üvegeket és egy-kettőre megitta a tartalmát. Joy ekkor már nem tarthatta magát, odaszalad a borzalmas vadállathoz s gyengéd karjaival megölelve becéző szavakat intézett hozzá. Az apa büszkén tekintett ekkor félelmet nem ismerő gyermekére.

Igazán ritkaság. — Tudod-e, hogy Bostonban most egy rendkívül ritkaságot mutogatnak?

— Mit?

— Egy pár ikret, akik közül az egyik tizenhárom éves, a másik tizenhat.

*

Hála. Fogorvos: Adj kölcsön kérlek 10 koronát. Barát: Nagyon Szivesen! Tessék!

Fogorvos: Igazán nagyon köszönöm! Holnap vagy holnapután légy szives, fáradj el hozzám, nagyon szivesen kihuzom akár három fogadat is.

láb hosszú kigyót simogatta, azután idomított ludját fogta egy kis kocsiba és körülkocsikázott az állatsergletben.

— Melyik állatot szereted a legjobban Joy? — kérdeztem tőle.

— A jegesmedvét, — felelte habozás nélkül.

— Miért?

— Azt magam sem tudom, de őt kedvelem leginkább.

Ezután az asszonyi logikával adott felelet után ismét egy másik ketrecbe lépett; ostorának suhintása elég volt ahoz, hogy a dühös tigris egy sarokba huzódjék, a jaguár, kötél táncos mutassa be magát és az oroszlán palackokon járjon. „Matilda,” a csunya orang-utang pedig egy intésére mellé ült egy székre.

Joy kisasszony éppen csak „Doc” a barnamedve furcsa ugrásain mulatott. Ez a „Doc” az állatserglet legügyesebb állati akrobatája, amely az előadást különböző műsoronkívüli számmal szokta saját inspirációja folytán tarkázni.

A NAGYVILÁGBÓL.

Hazánk borult politikai egén nem akar világosság támadni. Azt hittük, hogy a legutóbbi napokban a politikai körök megtalálják a békés megegyezés és a zavarból való kibontakozás módját, ez azonban nem következett be, hanem várnunk kell folyó hó 28-ikáig, mint a mely napig az országgyűlés legfelsőbb kézirat elnapolva lett. Ekkor a kormány valószínűleg kérni fogja az indemnit megadását és ha ezt megkapta, rögtön felolvastatja az országgyűlés felosztatására vonatkozó királyi kéziratot, ha pedig ezt meg nem kapja, akkor beáll a törvényen kívüli állapot, az ugynevezett ex-lex s ekkor Ő Felsége, — ki január 3-ikán érkezik a székesfővárosba, — 4-ikén a budai várpalotában megtartandó trónbeszéddel fogja az országgyűlést felosztatni, mire új választások következnek. Ezekre a pártok már most nagyban készülnek s úgy a szabadelvűek, mint az egyesült ellenzékiek már kibocsátották kiáltványukat a nemzethez. Hogy melyik javára dönt majd a nép szavazata, azt majd a jövő fogja megmutatni.

A japán-orosz háboruban még mindig Port-Arthur ostroma áll előtérben, mert a mandzsuri seregeknél a nagy döntő ütközet várat magára és csak némi ágyúharc és az előőrsük csatározása folyik. Ezek a seregek teljesen berendelkeztek a téli táborozásra s földalatti lakásokat készítettek legénységük számára. A hideg ugyanis nagy és a higany alig száll feljebb 10 foknál a 0 alatt.

Port-Arthur bevételére vonatkozólag a vélemények nagyon eltérők. A japán párt folyton azt hangoztatja, hogy az erősség helyzete kétségbeejtő, ennek ellenében az oroszok azt állítják, hogy az még hónapokra el van látva élelemmel és lövészerrel, addig tehát be sem vehető. Katonai szakköröknek egyébként az a véleménye, hogy Port-Arthur ostrománál a japánok tulajdonképp még csak most állanak a legnehezebb feladat előtt s veszteségeik az eddigiekénél is, melyek pedig közel 60000 emberre tehetők, nagyobbak lesznek.

A japán flotta eltávozott Port-Arthur elől és elejébe ment a balti hajórajnak, hogy ezzel utközben megütközzék és ha lehet megsemmisítse, még mielőtt a japán vizekre érkezik. Kérdés, hogy ez a terve mennyiben fog sikerülni. A japáni kikötő elzárását addig is felfegyverezett kereskedelmi hajókra bízzák, de hogy ezek képesek lesznek az ostromzárát fenntartani, az alig hihető, mikor még a rendes hadihajók éberségét is sikerült az oroszoknak kijátszani és a szorongatott erősségbe élelmi és hadiszereket csempészni.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

Miért nem jó megnedvesített kézzel fejni?

A „Bayerische Molkerei-Zeitung“ utolsó számában olvassuk erről a következőket: Sajnos, nagyon sok helyen megvan még az a rossz szokás, hogy a tehenek

fejését nedves kézzel vágzik. Abból indulnak ki ugyanis az ezen eljárást követők, hogy nedves, tehát sima kezekkel a fejés könnyebb, tehát sokkal gyorsabb is, mint száraz, durva kezekkel. Ez talán igaz is, noha még ezt is sok oldalról vitatják. A kinek gyakorlata van a fejésben, az száraz kezekkel éppen olyan jól és még gyorsabban végzi azt, mint ha a kezét megnedvesíti. De miért vetendő el a nedves kezekkel való fejés? Ha egy tehén tőgyének csecsei nem teljesen tiszták, a mi bizony nem éppen ritka eset; ha nem vetik alá a tőgyet minden fejésnél a körülményes lemosásnak, akkor természetesen a nedves kezekkel sok piszkot mosunk le a tőgyről, melynek vagy a tejbe kell jutnia, vagy a fejő kezén kell megragadnia. Az olyan szenny tartalma tehát, mely nedves kezekkel fejetett ki, szükségképpen nagyobb lesz, mint ha száraz, előzetesen jó tisztára megmosott és megszáritott kezekkel történik a fejés. Minél szennyesebb azonban a tej, annál könnyebben és gyorsabban fejlődnek és szaporodnak benne a bakériumok. Ha már most az ilyen tejet nem szűrik meg egész jól és nem hűtik le erősen, akkor az nagyon gyorsan meg-savanyodik és eladásra többé-kevésbé alkalmatlan lesz. Ott tehát, a hol a tejnek rendeltetése a közvetlen eladás, csak száraz kezekkel történjék a fejés.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Lesben a vizilóra.** Egy ismert Afrikautazó következőleg beszéli el, mint terített le egy vizilovat. Egy kis dombfelére, mely meredeken ereszkedik a vízbe s öreg fákkal és buja füvel van benőve, telepedtem le; egy kidőlt fatörzs keresztben feküdt, ez takart el a vizilovak elől; harmincat láttam egy csordában a keskeny folyóágban. Valósággal megrémültem a vizözön előtti szörnyetegektől. A mint lövésem eldördült, a hol a célba vett viziló állott, hólyagok szállnak fel a vízből és kis vörösesbarna folt festi meg a folyó tükrét. Nem is kelválnom sokáig, biztos helyemről könnyen kiválaszt-hattam az egyik állat hatalmas fején a legsebezhetőbb helyet: a hogy a durva koponyát a lövés megtántorította, abból már láttam, hogy ez a zsákmány az enyém. Alig tartott husz másodpercig, már a halálosan megsebzett vad féltettel kiemelkedett a vízből, aztán a háttára esett és megint eltűnt. Egy másik helyen azonban megint csak fölbukkant, levegő után kapkodott és heves erőlködés után ismét visszazuhan. Negyedóráig tartott a szörnyű küzdelem, a viziló egyik partról a másikra vetette magát, míg a vér csak úgy dült sebzett fejéből. Nehezen hörgő lélegzése nem képes többé a behatolt vizet kiűzni tüdejéből és nemsokára ott hever néhány méternyire a partról a roppant test, mint egy szürke gránitszikla. Akkor a kíséretben levő szolgák lenyúzzák, husát nagy darabokra szelik és fogsorát baltával vágják ki; a nagyobb fogakból műipari cikkeket gyártanak s azért ezek igen értékesek.

* **Kutyabarátság.** Hofmann pidingi péknek van két kutyája, amelyek minden reggel kocsin viszik el a friss süteményeket Reichenhallba. Néhány héttel ezelőtt egy délután szabadjára eresztették a kutyákat, amelyek az erdőbe vették útjukat. Este hiába várták őket haza, nem jöttek meg. Másnap reggel egy embernek kellett a kis kocsit a szomszédos fürdőhelyre átvonni. Délben az erdőbe mentek a kutyák felkutatására. Alighogy az erdő széléhez értek, távoli kutyaugatást hallottak, nem-sokára pedig előttük termett az egyik kutya és hangosan ugatva, farkát csóválva, elvitte őket társához, amely egy őzhurokban volt megfogva. Társa mellette 24 óráig étlen, szomjan kitartott.

— **Eltűntek.** Az utolsó hetekben több kártársunk hirtelen eltűnt a nélkül, hogy újabb tartózkodási helyét bejelentette volna s így most nem tudjuk, hogy lapjait hová irányítsuk. Ilyenek: H ó r s László (utolsó lak-helye volt: Benkócz, u. p. Tavana, Zemplénmegye); S o m o r j a i István (Böhönye-Vadaskert, Somogymegye); S z e c s ö d y György (Zánka, u. p. Szent-Antalfa, Zala-megye); D a l m a d y Géza (Berencsfalu, Hontmegye); B o m b a Antal (Balázsfalu, Alsófehérmegye); Nagyön leköteleznek azok a tisztelt olvasóink, kik velünk a ne-vezettek tartózkodási helyét közölni sziveskednek.

— **Sikkasztó segédjegyző.** Aradról jelentik, hogy a ternovai járásban fekvő drauci körjegyzőség pénz-tárában 2000 korona hiányt vettek észre, a melyről ki-tűnt, hogy P o p e s z k u Romulusz segédjegyző sikkasz-totta el. A segédjegyző az év elején került a drauci körjegyzőséghez és mindenki könnyelmű, mulatós em-bernek ismerte s mivel költséges passzióit szerény fize-téséből nem bírta fedezni, idegen pénzhez nyult. Folyton abban reménykedett, hogy sikerül a jegyzőséget elnyer-nie és akkor könnyebben leleplezheti, esetleg pótolhatja a folyton szaporodó hiányt. A választás közeledtével azonban biztosnak látta bukását és ekkor idegen alá-írással fenyegető táviratokat küldött a főispánhoz, hogy ha őt nem jelölik, fellázad a község lakossága. Mindez azonban nem használt és J u n g Pétert választották meg körjegyzőnek, a ki rögtön nyomára jött a visszaélések-nek és Popeszkú ellen megtette a bűnvádi feljelentést. Popeszkút tepnap letartóztatták és az aradi törvényszékre kísérték.

— **Régi ezüstpénzek egy kőkorsóban.** A ma-rosmenti szemlaki határban rendkívül érdekes és érté-kes leletre akadtak a minap. B a r b u r a Miklós ó-pécskai jegyző földforgatást végeztetett szőlőjében, s az egyik munkás ásója kemény kőtárgyban akadt meg. Azt hitte nagyobb kődarab s minthogy nem tudta egyszeribe ki-emelni, az éles ásóval hasogatni kezdte. A kőtárgy en-gedett az erős ütéseknél, széthasadt és ekkor észrevette,

hogy az egy nyakával lefelé fordított kőkorsó telisded tele apró ezüst pénzzel. Kiszedték a korsó tartalmát és megszámlálták: háromezer hatszáz ezüstpénz volt. A pénzdarabok teljesen épek. Az egyik oldalon Zsigmond lengyel király szakállas képe látható, a másik a sasos cimér a következő felirattal: „Sigismundus Primus Rex Poloniae 1540.” Barbura nyomban jelentést tett a hatóságnak az érdekes leletről s a pénzt beszállította az aradi adóhivatalba. A pénzdarabok bizonyára úgy kerültek hozzánk, hogy Zsigmond lengyel király a törö-kök elleni harcban nemcsak katonával, hanem pénzzel is segített bennünket.

— **Bestiális suhancok áldozata.** Égbekiáltó gaz-tett áldozata lett K i s s József napszámos, aki gyanút-lanul ballagott éjjel a Mester-utcában lakása felé, ahol felesége és apró gyermekei várták a család egyedüli kenyérkeresőjét. A szerencsétlen embert az utca köze-pén hirtelen három berugott suhanc vette körül, akik minden ok nélkül torkuk szakadtából szidalmazni, majd lökdösni kezdték. K i s s segítségért kiabált s ki akarta magát szabadítani a részeg banda kezei közül. A su-hancok még jobban felbőszültek és bicskát rántva össze-vissza szurták a napszámost, egyikük pedig a dulakodás közben K i s s jobb kezének mind az öt ujját többől le-metszette. Ezután szétszaladtak, vérében hagyva a bol-dogtalan embert. K i s s, látva megcsontított ujját, afölötti kétségbeesésében, hogy munkaképtelenné lett, zsebkésé-vel szíven szurta magát. Összerogyott és egy félóráig feküdt az utca kövezetén, amikor járókelők jöttek arra és mentőket hívtak az eszméletlenül fekvő segítségére. Az István-kórházba szállították, ahol K i s s most élet és halál közt lebeg.

— **Egy kis leány mártírúma.** A linzi esküdt-bíróságot egy embertelenül durva atya ügye foglalkoz-tatta. Turin Balázs kazánkovács halálra kinozta két-éves leánykáját, Máriát, a kinek anyja a gyermek szü-letése után egy hónappal meghalt. A kovács gyűlölte a gyermeket, mert azt hitte róla, hogy nem ő az atya. Nemrég másodízben megnősült és rendszeresen kinozni kezdte a gyermeket. Szíjjal, bottal és pokrócporolóval nap-nap után verte, úgy hogy a gyermek teste csupa seb lett. November 25-én addig rugdosta, míg a leány négy bordatörést és májrepedést szenvedett. A gyermek két óra múlva meghalt. Turin, a ki emberölés miatt került a bíróság elé, azzal védekezett, hogy meg akarta javítani a gyermeket. A bíróság egyhangulag vétkesnek mondta ki és öt évi súlyos börtönre ítélte.

— **A kert titka.** Madridból jelentik: A Szevilla mellett levő Penafloresban a rendőrség egy kertben ha-t holttestet talált, az illetőket a kert tulajdonosai meg-ölték és kirabolták. Ugy látszik, hogy a kertben mégis más holttestek is el vannak temetve. A kertben van egy pavillon, a mely még nem rég játékbarnag volt. A kert tulajdonosa eltűnt. A tulajdonos feleségét és fiát letar-tóztatták. A kormány külön bírót küldött ki ebben a dologban.

Szerkesztői üzenetek.

Boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk összes barátainknak!

Leszher Alajos urnak, *Palánka*. Köszönöm szíves figyelemzésedet, melyet előjegyeztem. Az Évkönyv majd egy csomagban fog menni. Jó lenne, hogyha a még hiányzók is mielőbb jelentkeznenek, hogy ezeket is oda csatolhatnám. Talán az ünnepek folyamán lesz alkalom velük értekezned. Lehet, hogy a jövő nyáron felkereslek. Addig is Isten veled! — **Rübl Róbert** urnak, *Dragomérfalva*. Lelőtt madarakat tudtunk szerint elég jó áron vesz Haering Ede praeparátor (Szeged, Zsigmond-utca 7.) Élőkre nézve felhívjuk figyelmét O. Frank bécsi cég hirdetésére. A szörmekre nézve most várunk tudósítást, melyet legközelebb közölni fogunk. — **Fürster Ignác** urnak, *Vecel*. A tőlünk telhetőt meg fogjuk tenni, de biztos eredménnyel nem kecsegtethetjük. — **Mostis István** urnak, *B.-Beszterce*. Az Évkönyv árát újévkor is beküldheti.

A kiadóhivatal postája.

Csitkovics Antal urnak, *O.-Szilas*. A cím helyesbítése után azt hisszük rendesen fogja kapni a lapot. — **Vésza Tivadar** urnak, *Zöldes*. A címet helyesbítettük. — **Palkó Mózes** urnak, *Petrosény*. Irtunk az ottani postának, melynek levelező-lapját is megküldtük. Azt hisszük, ezután beáll a rend. Ha megírja, hogy melyik vásárnapokról hiányoznak a számai, most talán még utánküldhetjük. — **Klinovszky István** urnak, *Ó-Palánka*. Igen, február végeig van előfizetve. — **Fonalka József** urnak, *Topolya*. Előfizetése jövő év március hó végén jár le. — **Magas Dániel** urnak, *Verespatak*. Az Évkönyv előfizetését már nyugtáztuk. A lap előfizetése az év végeig szinte rendezve van. — **Vajai János** urnak, *Sümeg*. Az egy postára menő több lapot össze kell kötni, de a postahivatal kötelessége azokat szétbontani, szíveskedjék ezt a sümegi postának megmondani. — **Hailer Samu** urnak, *Pónyik*. 8 K beérkezett.

Hirdetések és pályázatok.

Számtan

a m. kir. erdőéri szakiskolák, az erdőéri szakvizsgára magán uton készülők és erdőaltisztek részére.

Irtá: **Béky Albert**,
m. kir. erdőész,

a szászsebesi m. kir. erdőrendezőség vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.) **Ára:** 2:40 K, bérmentve 2:60 K.

Sz. 955/904.

Pályázati hirdetmény.

A nagyméltóságu valás- és közokt. m. kir. minisztérium f. évi 79.988. sz. magas rendelete alapján a zala-erdődi m. kir. közalap. erdőgondnokságnál üresedésbe jött pta-pátkai IV-ed osztályu erdőéri állásra évi 480 korona fizetés, szabályszerű személyi pótlék, szabad lakás, 1¹/₂ kat. hold földjárandóság, 10 korona földváltás és 18 ürm³ kemény dorongfa illetményen pályázat hirdetik.

Ezen állomásra pályázók az 1879. évi XXXI. t.-c. 37. §-ában előírt szakvizsga letételét okmányilag igazolni, ép, erős testalkatukat s kivált jó látó, és hallóképessé-

güket megyei főorvos, vagy honvéd törzsorvos által kiállított bizonyítvánnyal, erkölcsi magaviseletüket, illetőségüket és életkorukat, valamint a magyar nyelvnek szóban és írásban való tökéletes birását okmányokkal beigazolni kötelesek.

Az így felszerelt és sajátkezüleg irt kérvények **1904. évi december 31-ig** alulírott erdőgondnokságnál nyújtandók be.

Zala-Erdődön (u. p. Jánosháza), 1904. évi nov. 25.

M. kir. közalap. erdőgondnokság.

Sz. 3931/1904.

Pályázati hirdetmény.

Hunyadvármegye tekintetes közig. erdészeti bizottságának 4048. és 4049. számú határozata alapján a bukovai és vajdahunyadi ker. erdőéri állásokra egyenkint 600—600 korona évi fizetéssel ezennel pályázatot hirdetek.

Pályázhatnak 24 évet betöltött és 40 évnél nem idősebb okleveles erdőőrök.

A folyamodók kérései sajátkezüleg irandók és **1905. évi január hó 5-ig** az alanti hivatalhoz adandók be.

A kérvényhez csatolandó: 1. erdőéri oklevél, 2. keresztlevél, 3. orvosi bizonyítvány, 4. szolgálati bizonyítvány, 5. erkölcsi bizonyítvány.

A magyar nyelvnek szóban és írásban való birása elengedhetetlen kellék, a román nyelv tudása pedig előnyt biztosít a pályázónak, azért a folyamodó kérvényében ezen képességet felsorolni köteles.

A mennyiben okleveles egyén nem pályázik, jó minősítéssel bíró kiszolgált katonaaaltisztek és csendőrök kérvénye is figyelembe lesz véve.

Déva, 1904. évi december hó 1-én.

M. kir. állami erdőhivatal.

Sz. 2365/1904.

Pályázati hirdetmény.

Az alulírt m. kir. erdőhivatal kerületében megüresedett egy I. oszt. főerdőéri, egy II. oszt. főerdőéri és egy I. oszt. erdőéri, illetve a fokozatos előléptetés esetén megüresedő II. oszt. erdőlegényi állomásokra az állományszerű illetményekkel pályázatot nyitattik.

Az erdőéri, illetve főerdőéri állomásokra pályázók az 1879. évi XXXI. t.-c. 37. §-ában előírt kellékeket okmányokkal tartoznak igazolni.

Az állami szolgálatba ujonnan belépni kívánók, mint nemkülönben kivétel nélkül a fokozatos előléptetés folytán megüresedő III. oszt. erdőéri, valamint az erdőlegényi állásokért folyamodók ezenkívül ép és erős testalkatukat, különösen jó látó, halló és beszélő képességüket, kincstári erdészeti orvos, vármegyei tiszt főorvos vagy honvéd törzsorvos által kiállított bizonyítvánnyal, valamint életkorukat és illetőségüket anyakönyvi kivonattal, továbbá a hivatalos magyar nyelvnek szóban és írásban való birását okmányilag beigazolni kötelesek.

Az így felszerelt, sajátkezüleg irt kérvények **folyó évi december hó 31-éig** az alulírt m. kir. erdőhivatalnál a pályázók előjárói, illetve az illetékes közigazgatási hatóságai útján nyújtandók be.

Hiányosan felszerelt, elkésve és nem az előírt uton érkezett kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt Gödöllőn, 1904. évi november hó 20-án.

M. kir. erdőhivatal.

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorsajtóján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 ..
Negyed évre	2 ..

Pénzküldemények a
„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.“ címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlközesoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1904. december 25.

13. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: A szeretet ünnepén. — 2. December a vadászatban. — 3. Tárcza: Tragédia egy afrikai őserdőben.
A világ legfiatalabb állatszeliiditónője. — 4. Vadállományunk védeése. — 5. Az Évkönyv előfizetői. — 6. A nagy-
világból. — 7. Hasznos tudnivalók. — 8. Különfélek. — 9. Napi hírek. — 10. Szerkesztői üzenetek. — 11. A
kiadóhivatal postája. — 12. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

— nemkülönben felszerelési cikkek szállítására. —

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt
— a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen
tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készíttetnek.
Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a
vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megren-
deléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is
a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

Főerdőőri vagy erdőőri

állást keres 44 éves erőteljes férfi, ki az erdőőri szakvizsgát jó sikerrel letette, eddig már nagyobb erdőgazdaságnál irodában is működött, s most is uradalomnál erdő- és mezőgazdaságnál van alkalmazásban. — A magyar és tót nyelvet szóban és írásban bírja. — Szíves megkeresések a következő címen küldendők:

Szemán Mihály, ^{uradalmi főerdőőr,}
Berzevicze (Bolázsvágás) Sárosmegye. 2—3

Fontos téli idényre!

Téli halina (filcz) csizmák

 saját gyártmány

erősek, meleget tartók, csinos kiállításban; 4 évig is viselhetők; jóságáért és tartósságáért kezességet vállalok.

ÁRA: 8 KORONA.

Megrendelésnél pontos mérték beküldését kérem

LENGYEL ALBERT

erdőőr.

4—4

Alsó-Rákos, Nagy-Küküllő-megye.

Erdőőrök és vadászok részére

legjobb vadász-fegyvereket jutányos árban szállít

Lakatos Károly,

Budapest II., Csalogány-u. 26.

Árak: 60, 76, 80 és 96 kor.

Gavallér-puskák: 104, 110 és 130 kor.

A fegyverek mind be vannak löve s csak a teljesen megfelelők kerülnek eladásra.

*** Élő vad! ***

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, vad tengeri-nyulakat, baglyokat és minden más állatokat magas áron vásárol az Élőállatkiviteli vállalat és állat-nagykereskedő:

O. FRANK, Wien V.,

Zentagasse 48. szám. . . . .

Továbbá szállítok mindennemű élő-vadat és más elsőminőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat-kedvelőnek nélkülözhetlen tanácsadóval ellátott képes árjegyzéket ingyen és bérmentve küldök. Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg. . . . . :13—26

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítatott 1847.

Brauswetter János
Szeged. Cs. és kir. kizárólagosan szab. chronometer- és műóras, főtallalója a remontoir ingaóráknak stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltenek.

Vadászszobák berendezése, trophaeák, szőnyegek, új szerkezetű fegyvertartók, reliefképek készítésére, valamint mindenféle állatok művészi preparálására vállalkozom. — Preparálásra alkalmas vadat a legjobb áron megveszek:

HAERING EDE
SZEGED.

Lakásom: Zsigmond-utca 7. sz.

ÉVKÖNYV

Az ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI

 ALTISZTI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE

AZ 1905-ik ÉVRE

immár munkában van s a következő tartalommal fog megjelenni:

1. Előszó.
2. Erdészeti havi teendők.
3. Vadászati havi teendők.
4. Kivonat az erdőtörvényből.
5. Az erdőmunkásokról szóló törvény.
6. Ministeri rendelet az erdőőri szakiskolákról.
7. „ „ „ „ szakvizsgákról.
8. „ „ a vadőri „
9. „ „ „ hatósági esküről.
10. Vadászati törvény.
11. Fegyveradó-törvény.
12. Kivonat a szolgálati szabályokból. (A fegyelmi vétségekre vonatkozó rész).
13. Fegyelmi szabályok.
14. Fegyverviselés és használat.
15. Utasítás a karabély-töltények használatához.
16. Kincstáriak egyenruha szabályzata.
17. Kivonat a nyugdíj-törvényből.
18. Állandó munkások és napibéresek nyugalombérezése.
19. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
20. Magvak eltartása.
21. Erdei vetőmagvak és tölgymakk kedvezményes vasuti szállítása.
22. Csemeték csomagolása.
23. Csemeték kedvezményes vasuti szállítása.
24. Felesketett erdőőrök adómentes fegyverei.
25. Utadó alóli mentesség.
26. Hasznos madarak jegyzéke.
27. Duvadak mérgezése.
28. Kitömésre szánt állatok kezelése.
29. Erdészeti és vadászati altisztek címtára.
30. Tárgymutató.

Ezzel a dus tartalommal az Évkönyv terjedelme meghaladja a 200 nyolcadrét oldalt s így vaskos kötetet fog képezni. **Az Évkönyvbe foglalt dolgok mind olyanok, melyekre az erdészeti és vadászati altiszti személyzetnek terhes és felelősségteljes szolgálatának teljesítése közben lépten-nyomon szüksége van s így az Évkönyvnek egy erdészeti és vadászati altiszt asztaláról sem szabadna hiányoznia.**

Ennek alapján teljesen indokolt az

Előfizetési felhívás

melyet ezennel az **Évkönyvre** hirdetünk.

Az Évkönyv előfizetési árát potom **2 koronára** tettük, hogy így módjában legyen azt a legszegényebb sorsu erdészeti és vadászati altisztnak is megszereznie.

Az évkönyv nem lesz bolti áru s így abból csak annyi példányt nyomtatunk, a hányra az előfizetési díj folyó évi **január hó végéig** hozzánk be lesz küldve. **Siessen tehát mindenki beküldeni a 2 korona előfizetési díjat**, hogy így tájékozva legyünk a nyomtatandó példányok számáról. Az előfizetés beküldője olvashatóan jegyezze fel nevét, lakását, utolsó postáját és a vármegyét.

Az előfizetés a következő címen küldendő:
Az „Évkönyv“ kiadóhivatala, Szászsebes.

Szászsebes, 1904. év október havában.

PODHRADSZKY EMIL,

Az ÉVKÖNYV kiadója.

Nyomatott a „SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG“ gyorsajtóján 1905.

